

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 septembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015 în cauza penală privindu-l pe

Veșca Iurii Andrei, născut la 26 iunie 1989,
originar și domiciliat în or.Telenești,
str.M.Eminescu 28.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.04.2014 - 02.07.2014,

Instanța de apel: 01.12.2014 - 28.01.2015,

Instanța de recurs: 11.06.2015 - 15.09.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 02 iulie 2014, Veșca Iurii a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal la 4 ani și 6 luni închisoare.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Onichevici Valentin, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Onichevici Valentin și Veșca Iurii în beneficiul lui Constantinov Rodica a prejudiciului material în sumă de 2278,17 lei.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Veșca Iurii, la 28 decembrie 2013, aproximativ la ora 23.30, împreună cu Onichevici Valentin, aflându-se în domiciliul lui Constantinov Rodica din mun.Chișinău, str.Sarmizegetusa 18/3, od.46, acționând în scopul sustragerii bunurilor acesteia, i-au aplicat lovituri cu pumnii în diferite părți ale corpului, cauzându-i astfel vătămări corporale neînsemnate, au imobilizat-o, după care i-au sustras în mod deschis de la gât un lăntișor cu cruciuliță din aur în valoare totală de 5000 lei, cercei din aur cu valoarea de 1500 lei, laptop de model „Asus” în valoare de 6000 lei, telefon mobil de model „Samsung” în care era conectată cartela SIM nr.068757493 în valoare de 2000 lei, bani în sumă de 200 lei, card bancar „FinCombank” și cheile de la ușă, cauzându-i ultimei o daună materială considerabilă, în sumă totală de 14700 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul S.Creciun în numele inculpatul Iu.Veșca și inculpat, care au solicitat casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, invocând că prima instanță corect a stabilit drept circumstanțe atenuante faptul recunoașterii depline a vinei, căința sinceră, însă nu a luat în considerație faptul că Iu.Veșca a conlucrat cu organul de urmărire penală în vederea identificării locului aflării bunurilor sustrase și este de acord să restituie părții vătămate prejudiciul cauzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, au fost admise apelurile avocatului în numele inculpatului și a inculpatului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei în privința lui Iu.Veșca și pronunțată o nouă hotărâre în partea dată, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Iu.Veșca i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal de 4 ani și 6 luni închisoare, fără amendă, iar conform art.90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesual penale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, dând probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Iu.Veșca în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui.

Totodată instanța de apel, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a conchis că prima instanță i-a aplicat acestuia o pedeapsă penală prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei, respectiv, nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță, la aplicarea pedepsei, a reținut în seama inculpatului circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare”, menționând că inculpatul anterior, la 17.01.2013, a fost condamnat de către Judecătoria Centru, mun.Chișinău în baza art.187 alin.(2) Cod penal la 5 ani închisoare, în penitenciar de tip închis. Însă, instanța de apel a conchis că, în privința inculpatului nu poate fi reținută circumstanța agravantă menționată, deoarece, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28.05.2013, procesul penal pornit în privința lui Iu.Veșca a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Prin urmare, instanța de apel, ținând cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat paguba materială părții vătămate, care nu are pretenții față de el, a conchis că pedeapsa aplicată acestuia este una prea aspră, concluzionând că în speță, pot fi aplicate prevederile art.90 Cod penal, deoarece corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și fără izolarea lui de societate.

5. Împotriva hotărârii menționate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel, admițând apelul avocatului și inculpatului, nu și-a motivat soluția în partea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, nu s-a referit la persoana inculpatului, care are mai multe condamnări pentru diferite infracțiuni, inclusiv și pentru infracțiuni similare, se caracterizează negativ, considerând că prima instanță corect a ajuns la concluzia că inculpatul urmează să execute real pedeapsa închisorii; nu s-a ținut cont de împrejurările în care s-a săvârșit infracțiunea; instanța nu a luat în considerație că procesul penal în privința inculpatului a fost încetat în legătură cu împăcarea părților din motive de nereabilitare și că acesta anterior, în anul 2010, a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, și infracțiunea la care a făcut referire instanța de apel, a fost comisă în termen de probă.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, procurorul a invocat ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui Iu.Veșca în baza art.187 alin.(2) lit.e), f) Cod penal și, critică hotărîrea instanței de apel, prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, considerînd că instanța a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special, a prevederilor art.90 Cod penal.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că instanța de apel a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului Iu.Veșca, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, prevăzute la art.75 Cod penal.

În același rînd, Colegiul penal constată că prima instanță, la stabilirea pedepsei lui Iu.Veșca, a reținut în seama acestuia ca circumstanță agravantă „*săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară*”, motivînd cuantumului ei prin prezența acestei circumstanțe agravante.

Însă, după cum rezultă din textul deciziei, instanța de apel a stabilit că, circumstanța agravantă menționată supra, nu poate fi reținută în seama inculpatului, deoarece s-a constatat că procesul penal pornit anterior în privința inculpatului în baza art.187 alin.(2) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților. De asemenea, s-a constatat că prin sentința Judecătorei Botanica, mun.Chișinău din 10.08.2010, Iu.Veșca a fost condamnat în baza art.187 alin.(2) Cod penal la 4 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani.

Potrivit art.111 alin.(1) lit.d) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate cu suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă, în termenul de probă, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu a fost anulată.

Reieșind din prevederile normei penale menționate, Colegiul constată că, condamnarea anterioară a inculpatului cu suspendarea condiționată a executării pedepsei a fost anulată odată cu expirarea termenului de probă - 10.08.2012. Infracțiunea în cauza dată a fost comisă de către inculpatul Iu.Veșca la data de 28.12.2013, adică după executarea pedepsei condiționate de 2 ani (10.08.2010-10.08.2012). Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele procurorului, precum că inculpatul a comis infracțiunea în termen de probă, deoarece la data comiterii infracțiunii date, antecedentul penal era stins.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, bazându-se pe circumstanțele sus indicate, a ținut seama pe deplin de prevederile art.61, 75-76, 90 Cod penal, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, a colaborat activ cu organele de drept, solicitând examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, că a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate care nu are careva pretenții materiale față de inculpat, exprimându-și acordul de a-i fi aplicată o pedeapsă mai blândă, și, reieșind din scopul pedepsei penale, i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, corespunzător faptei săvârșite.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală la care recurentul face referință, și deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale, concluzie ce este argumentată în descriptivul deciziei, care corespunde tuturor prevederilor normelor de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Astfel, nu poate fi reținută afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția și a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului declarat de procuror ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu prevederile art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Brigai Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2015, în cauza penală în privința lui Veșca Iurii, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 06 octombrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun